

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Александра Йорданова

Членове: Стоян Михов
Анна Кофинова

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АТ. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от Стоян Михов Въззивно наказателно дело от частен характер № 20241100600031 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 12.06.2023г. по НЧХД № 15479/2020г. на СРС, НО , 106 с - в е признал подсъдимия Н. М. В. за невинен в това, че на 13.05.2020 г. в гр. София, ж.к. „Дружба“, пред бл. 312, се закарал с престъпление против телесната неприкосновеност на пострадалата М. Е. П. с изказа: „Ще те хвана и ще те разчекна“, като това закарване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му - престъпление по чл. 144, ал. 1 НК, поради което и на основание чл. 304 НПК е оправдан изцяло по повдигнатото му обвинение.

Със същата присъда подсъдимия Н. М. В. е признат за невинен в това, че на 13.05.2020 г. в гр. София, ж.к. „Дружба“, пред бл. 312, казал нещо унизително за честта и достойнството на пострадалата М. Е. П., в нейно присъствие, отправяйки репликите: „****!“ и „Боклуци!“ - престъпление по чл. 146, ал. 1 НК, поради което и на основание чл. 304 НПК е оправдан изцяло по повдигнатото му обвинение. □

Съдът на основание чл. 190, ал. 1 НПК е осъдил тъжителя М. Е. П. да заплати по банковата сметка на Софийски районен съд извършените по делото разноски за изготвена СППЕ в размер на 936,00 лева, а на подсъдимия Н. М. В. извършените от него разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1 000,00 лева.

На основание чл. 190, ал. 2 НПК тъжителят М. Е. П. е осъдена да заплати по банковата сметка на Софийски районен съд сума в размер на 5,00 лева - държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист за събиране на присъдените в полза на съда парични средства.

Срещу така постановената присъда е депозирана жалба от повереника на частния тъжител М. П. – адв. Е. Б., с която се иска постановената от първия съд присъда да бъде отменена като незаконосъобразна и постановена в нарушение на материалния и процесуалния закон, и вместо нея да бъде постановена нова осъдителна такава. Твърди се необоснованост на постановения първоинстанционен акт, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост.

Срещу жалбата е постъпило възражение от подсъдимия Н. В. чрез защитника му В. Б., с което се излагат съображения за правилност на първоинстанционния съдебен акт и се претендира потвърждаването му.

В разпоредително заседание въззивният съд по реда на чл.327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия, свидетели или експерти, както и ангажирането на нови писмени или веществени доказателства.

В открито съдебно заседание пред СГС повереникът на частния тъжител М. П. – адв. П. поддържа жалбата и счита първоинстанционната присъда за неправилна, като моли съда да я отмени и постанови нова, с която да признае подсъдимия за виновен в извършване на посочените в тъжбата деяния. Посочва, че първоинстанционният съд е извършил анализ на събраните доказателства и установените факти, но направените от него правни изводи са превратни и неправилни. Изложени са аргументи в тази насока.

Частната тъжителка в съдебно заседание се присъединява към становището на повереника.

Упълномощеният защитник на подс. Н. В. – адв. Б. изтъква, че изложените аргументи в представената жалба срещу постановената присъда са необосновани. Сочи, че първоинстанционната присъда е правилна и законосъобразна и моли да бъде потвърдена. Прави се искане за присъждане на разноските направени от подзащитния му пред въззивната инстанция.

Подсъдимият Н. В. редовно призован, се явява лично пред въззивната инстанция и в предоставената му от съда право на последна дума моли да се потвърди първоинстанционната присъда.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, като обсъди доводите във въззивната жалба, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните, взе предвид разпоредбите на закона и извърши цялостна проверка на атакувания съдебен акт, намери за установено следното:

Първоинстанционната присъда е постановена при изяснена фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства. Същите са подложени на внимателен и всестранен доказателствен анализ, преценени са поотделно и в тяхната взаимовръзка, като са изложени убедителни аргументи относно доказателствената им стойност, без да се изопачава действителното им съдържание и без да са тълкувани превратно. Доказателственият анализ съответства на правилата на процесуалните изисквания и правилата на формалната логика, като въз основа на верен анализ първоинстанционният съд обосновано е извел действителната фактическа обстановка.

Подсъдимият Н. М. В. е роден на **** г. в гр. София, българин, български гражданин, женен, със средно образование, пенсионер, неосъждан, постоянен адрес: гр. София, ж.к. ****, с ЕГН *****.

Подсъдимият В. и свидетелят Ж.В. - негова съпруга обитавали ап. 2, находящ се в ж.к. ****. В същата жилищна кооперация, непосредствено над тях, на ет. 2, се намирал домът на тъжителя М. П. — ап. 5, която съжителствала съвместно със свидетеля П.Д. - нейна майка.

Приблизително от 2015 г. отношенията между съседите се влошили, като в тази връзка тъжителят започнала да подава жалби и сигнали срещу В.и, които били приети за неоснователни от полицейските и прокурорските органи.

В края на октомври 2018 г. М. П. депозирала сигнал в СРП, въз основа на който била образувана пр. пр. № 47666/2018 г. по описа на СРП, съдържащ твърдения, че в жилището на В.и функционира шивашко ателие, за което същата не е давала съгласие, като в тази връзка през 2016 г. била подала жалба в СО, район „Искър“ и РДНСК. Посочени били оплаквания от високите нива на шум, както и от конкретно описани неправомерни действия от страна на нейните съседи, како следва:

- от м. май 2016 г. при излизането на П. от апартамента и слизайки по стълбите свидетелят Ж.В. отваря вратата си и казва: „Ще ви избием“;

- от м. юли 2016 г. свидетелят Ж.В. хвърля на балкона на тъжителя „завързани заедно червени и черни конци“;

-сутрин, преди 7:00 ч., през деня или вечер след 22:00 ч. свидетелят Ж.В. „опитва да упражнява тормоз като удря по тавана в стаите им с твърд предмет с цел да ни събуди и наруши спокойствието ни, или блъска врати и прозорци“;

-от април 2015 г. подсъдимият Н. В. „няколко пъти се опитва да отвори мазето ни, като го видях няколко пъти пред нашето мазе клекнал до кутия с инструменти“, като последният такъв случай датирал от 20.10.2018 г.;

-от януари 2016 г. до юли 2018 г. „няколко пъти през деня и два пъти през нощта Н. В. се качва тихо до вратата на апартамента ни и намазва от външната страна дръжката ни с нещо мазно и гъсто, подобно на гел вещество, след което звъни веднъж и шепне на врата ни „Ще ви гътна“;

-от 10 месеца подсъдимият В. я „причаква в тъмните ъгли на входа и пред блоковите пространства“, като приближавайки към нея заявява: „Ще ви гътна и ще ви затрия“. В началото на м. юли 2018 г. П. му заявила „Знам какво правиш“, а той от свия страна извадил нож и я заплашил: „Ако кажеш на някой ще ви заколя, докато спите и ще избия целия блок“;

-от 9 месеца Н. В. „хвърля в балкона ни парчета салам или кренвирши с малки пирони или кабърчета в тях с цел да убие котката ни“;

-през м. април 2018 г. Н. В. „свали табелката ни Петрови от вътрешната страна на пощенската ни кутия“;

-от 24.05.2018 г. Н. В. „стреля четири пъти с въздушна пушка по прозореца на остъклението на кухнята ни от вътрешната страна на блока с цел сплашване, като единия от четирите пъти го видях веднага след стрелбата беше 23:10 вечерта след средата на месец юни 2018 г. да влиза между дърветата с пушката, когато го освети сигнална сензорна лампа от първия етаж на други съседни, за която лампа той не знаеше. След това стъпките му се чуваха по края на блока до края му. След пет минути паркира с колата си пред блока ни и се прибра, но не носеше пушката с него“.

-„За първи път го видях преди повече от пет години 2012 година през деня, с предмет увит в калъф с дължина метър и половина, който да сваля от колата си да се оглежда нервно, дали някой не го гледа и влезе във входа ни бързо тичайки и се прибра. След четири дни отново тичайки се качи в колата си със същия предмет, което ми се стори много странно. В същия този период, веднага след взимане на душ в банята ни получих силно главоболие, както и зачервяване на кожата на тялото ми и имам медицинско за това от тогава“;

-„Същото силно главоболие и зачервяване на кожата получих отново и в началото на този месец октомври 2018 г., отново веднага след взимане на душ в банята ни“;

-„През последните пет месеца се вижда ясно по плочките на пода в банята ни, че нещо се случва с водата, заради което започнах, когато имам възможност да наблюдава съседа под нас Н. В. и съпругата му Ж.В. и установих следното:

* В период между три и пет дни Н. В. излиза тихо от апартамента си през деня или вечер, отива да си купи цигари и наблюдава апартамента ни, като обикаля блока и от вътрешната му страна и гледа прозорците ни, за да се увери кой си е въкъщи и дали сме се прибрали.

* След тези наблюдения, които са в период около пет дни, Н. В. изважда от колата си с рег. № **** нещо подобно на топчета увити в хартия, които държи в колата си зад предните две седалки или в багажника в кутия за инструменти. Преди да извади кутията с инструменти от колата си, винаги се оглежда дали някой не го гледа и бързо тичайки влиза във входа ни и апартамента ни носейки кутията с него или малка мъжка чанта, като слага в нея топчетата увити в хартия, преди да заключи колата си.

* На следващия ден или същия ден донася с колата си и предмет увит с калъф с дължина метър и половина, който предполагам е подобен на лира, като пак се оглежда преди да го извади от колата и внесе във входа ни и апартамента си.

* Обикновено внасяйки тези две неща, топчетата увити в хартия поотделно или в кутията за инструменти или в малката мъжка чанта, и лирата в калъф, винаги паркира до самия ни вход на блока с цел никой да не го види какво внася в апартамента си.

* След като е внесъл вече в апартамента си и двете неща, монтира лирата на тръбите

на общите части на банята, като в събора на 19 май сутринта отворих вратата на тръбите ни до вратата на банята ни и чух отдолу Ж.В. да казва: „Станаха, идвай бързо към банята“, а Н. В. и отговори: „Ей сега ще ги гътна“. След това чух пак Ж.В. да казва: „Сипи повече да има ефект“, а той отговори: „Може да усетят, ще сложа после повече“.

*Като пуснах водата в банята потече първо бяла като варовик вода и след това започнаха да текат едри бели топчета, които ясно се виждат на пода на банята ни, а също така и в мивката.

Три дни течеше така водата в банята ни като след тези три дни го чух да заварява отдолу тръбите около половин час, и веднага бягайки излезе от апартамента им, носейки лирата увита в калъфа и бързо я качи в колата си и замина

След две седмици Н. В. повтори всички описано до тук с изключение на това, че топчетата които слага в тръбите и текат с водата в нашата баня са по-малки, но и те ясно се виждат по пода на плочките в банята ни.

След това Н. В. отново заваряваше половин час тръбите на общите части и отново изнесе всичко от апартамента си тихо, за да прикрие следите си“.

-На тръбите за кухнята в другата част на апартамента ни Н. В. монтира друг уред, който също донася от колата си в апартамента си, който не мога да видя до момента, защото го внася много бързо във входа ни от колата си паркирала до самия ни вход на блока ни.

След като тихо монтира уреда на тръбите за кухнята се чува как налива течност.

Като пуснах на мивката водата в кухнята ни на 01.07.2018 г., протече остра силна миризма. Оставих я да се източи и отворих веднага водата на апартамента ни и видях Н. В. изливайки от входа ни да тича и да се качва в колата си държейки бутилка, което ми се стори отново много странно.

Това се случва вече пет пъти през последните месеци като последния път беше преди няколко дни на 26 октомври 2018 г., когато го видях отново да тича с бутилка от апартамента си и да се качва в колата си, като отново веднага в кухнята от чешмата ни потече остра и силна миризма“.

–„Снощи в 23:30 часа на 29 октомври 2018 г., Н. В. хвърляше камъни по прозорците ни над шивашкото им ателие и отправяше закани, че ще ни убие“.

С постановление на прокурор от 30.11.2018 г. е постановен отказ за образуване на досъдебно производство по пр. пр. № 47666/2018 г. по описа на СРП, доколкото „изложеното в сигналите от М. П. не се потвърждава нито от снетите сведения приложени по преписката, нито от материалите събрани в хода на проверката. Същите са изолирани, нелогични и не кореспондират с изнесените в преписката обстоятелства от съседи и живущи във входа“.

На 31.05.2019 г. тъжителят М. П. отново подаде сигнал в СРП, въз основа на който е образувана пр. пр. № 24506/2019 г. по описа на СРП, като в същия са мултиплицирани оплакванията от предходния сигнал. В допълнение са изложени твърдения, че докато е причаквана във входа от Н. В., посоченото лице се приближило й заявило: „Аз казах ли ти да не казваш на никой, Ще те хвана и ще те разчекна, Ще ви убия бавно и никога няма да ме хванат, Ще ви заколя докато спите и ще избия всички“. Наред с това е отправено искане към прокурорските органи за „установяване на веществата, които сипвайки слага с монтираната лира към тръбите на общите части на етажната собственост...вземане на проби от мен и кожата ми около главата и във всички парещи ми все още участъци там където имах достъп с водата....вземане на проби от повърхности от криминалист и от нашия апартамент в банята ни по мивката, душа и където прецени...вземане постоянно на проби от водата в апартамента ни от криминалист или от мен, колкото пъти е нужно в процеса на разследването...“.

С постановление на прокурор от 09.08.2019 г. е постановен отказ за образуване на досъдебно производство по пр. пр. № 24506/2019 г. по описа на СРП, доколкото „от събраните по преписката материали не могат да се извлекат данни за извършено престъпление от общ характер“, както и че „относно твърденията за поставено неустановено вещество в тръбите за вода...същите не се подкрепят от събраните по преписката данни...не са налице данни за засегнати други лица, което би било неминуемо, ако твърденията

отговаряха на истината“.

На 15.05.2020 г. свидетелят П.Д. подава писмено заявление до началника на 08 РУ-СДВР, в което изложила твърдения, че на 13.05.2020 г. около 21:40 ч. подсъдимият Н. В. „хвърляше камъни по апартамента ни...беше пиян, обиждаше мен и дъщеря ми, заканваше се със саморазправа, защото е помислил, че си тупаме килимите, което не е вярно“. В самото заявление погрешно било изписано, че е изготвено на 15.05.2019 г., като впоследствие същото е заведено деловодно в полицейското управление на 18.05.2020 г. с рег. № 338300-2300.

Във връзка с подаденото заявление свидетелят Х.С. - полицейски служител изготвил на 15.05.2020 г. докладна записка до началника на 08 РУ СДВР, в която погрешно вписал, че на 13.05.2020 г. около 21:40 ч. е приел Д. и същата изложила пред него твърдения, че на „13.05.2020 г., съседът й Н. В... е хвърлял камъни по балкона й, заплашвал е със саморазправа нея и дъщеря й“.

По повод оплакванията на свидетеля П.Д. била образувана пр. пр. № 22705/2020 г. по описа на СРП и е извършена проверка, финализирана с постановление от 22.06.2020 г. на прокурор при СРП, който е постановил отказ да образува досъдебно производство, тъй като „дори и да се приеме, че имало отправени спрямо жалбоподателката заплахи, то същите разкриват признаците на престъпление по чл. 144, ал. 1 НК, което съгласно чл. 161, ал. 1 НК е от частен характер“.

На 12.11.2020 г. в Софийски районен съд била депозирана тъжба от М. П. срещу подсъдимия Н. В. за това, че на 13.05.2020г. около 21:40 ч. в гр. София, ж.к. „Дружба“, пред бл. 312, се закарнал с престъпление против телесната й неприкосновеност с израз: „Ще те хвана и ще те разчекна“, като това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му, както и че на посочените време и място казал нещо унижително за честта и достойнството й в нейно присъствие, отправяйки репликите: „***!“ и „Боклуци!“ - престъпления по чл. 144, ал. 1 НК и 146, ал. 1 НК.

Към инкриминираните дата, час и място подсъдимият В. изпълнявал служебните си задължения като „шофьор на специален тежкотоварен автомобил“ в търговско дружество „А.С.“ ООД, полагайки труд за времето от 13:00 ч. до 22:00 ч. на 13.05.2020 г., поради което било обективно невъзможно да осъществи твърдените от тъжителя М. П. престъпни посегателства. Естеството на служебните му задължения предполагало посещения на стопанисвания от работодателя гараж, находящ се между с. Кривина и с. Казичене, в началото и в края на всяка работна смяна, където се намирало управляваното от него превозно средство.

Описаната по-горе фактическа обстановка се установява от събраните от първоинстанционния съд гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: частично от обясненията на подсъдимия Н. В. /обективирани в протокол от проведено на 08.06.2023 г. о.с.з./ и от показания на свидетелите П.Д. /л. 71-73 и л. 389 от СП/, Ж.В. /л. 92-94 от СП/ и М.Т. /л. 233-235 от СП/, проведена очна ставка между свидетелите П.Д. и Н. Н. /л. 389 от СП/, както и в цялост от разпитите на свидетелите З.Л. /л. 232-233 от СП/, С.И. /л. 303 от СП/, Н. Н. /л. 326-327 от СП/ и Х.С. /обективирани в протокол от проведено на 08.06.2023 г. о.с.з./, а също така и от прочетените на основание чл. 283 НПК писмени доказателства и писмени доказателствени средства - писмени характеристики по отношение на подсъдимия Н. В. /л. 32-35 от СП/, копия от трудов договор и длъжностна характеристика по отношение на подсъдимия Н. В. /л. 61-64 от СП/, справка от НОИ /л. 111 от СП/, копия на ежедневен констативен протокол и заявка за възлагане и извършване на допълнителен дейност в район „Изгрев“ /л. 117-120 от СП/, справки от 08 РУ-СДВР и СРП за образувани преписки по сигнали и жалби на тъжителя М. П. и свидетеля П.Д. /л. 124, л. 126 и л. 129 от СП/, постановление от 22.06.2020 г. по пр. пр. № 22705/2020 г. по описа на СРП, писмено заявление от свидетеля П.Д. и докладна записка от свидетеля Х.С. /л. 132, л. 136 и л. 137 от СП/, постановление от 09.08.2019 г. по пр. пр. № 24506/2019 г. и „Бърз сигнал-2“ от тъжителя М. П. /л. 144 и л. 157-162 от СП/, постановление от 30.11.2018 г. по пр. пр. № 47666/2018 г. и „Бърз-сигнал“ от тъжителя М. П. /л. 169-170 и л. 174-177 от СП/, справка от НАП за регистрирани трудови договори /л. 251-256 от СП/, писмо от ДИТ- София, ведно с копия на материали от извършена проверка на търговско дружество „А.С.“ ООД /л. 258-296 от СП/, справка от 08 РУ СДВР относно

допусната техническа грешка в докладна записка от 15.05.2020г., изготвена от свидетеля Х.С..

Съдът намира за необходимо да отбележи, че в случаи като процесния, когато са налице взаимоищлючващите се твърдения на различни лица, изясняването на обективната истина налага събирането на доказателства за множество контролни обстоятелства по отношение на главния факт на процеса с оглед на извършването на преценка за достоверност на противостоящите версии свидетелските показания, като а priori не може да бъде изключена правдивостта на което и да било от тях. Предвид изложеното е необходимо да се изследва съответствието на застъпената от всекиго от свидетелите, както и от самия подсъдим версия за развитието на ситуациите с останалия събран по делото доказателствен материал, житейската им правдивост и вътрешна убедителност, произтичаща от последователността и логичността им.

Въззивният съд намира, че при извеждане на релевантната фактическа обстановка от районния съд не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното му убеждение. В настоящото производство са събрани в необходимия обем и по съответния процесуален ред доказателства, необходими за правилното изясняване на фактите от значение за разкриване на обективната истина по делото, които са задълбочено и всестранно обсъдени от първата инстанция. Проверката на доказателствения анализ сочи, че районният съд не е подценил или игнорирал част от доказателствата за сметка на други, като доказателствата и доказателствените средства са ценени според действителното им съдържание. Налице е коректност, правилност и последователност в разсъжденията. Контролираният съд е изпълнил и задължението си, вменено му с чл.305, ал.3, изр.2 при противоречиви доказателства да отговори на въпросите, защо дава вяра на едни от тях, а други отхвърля. В обобщение изводите за релевантните обстоятелства и факти са формирани точно в съответствие с информацията от събраните доказателства, а аргументите на съда обхващат всички доказателства и доказателствени източници, като не е допуснато избирателно третиране на фактически обстоятелства или едностранчивост в подхода. Наред с това, мотивите към обжалваната присъда съдържат подробна и аналитична аргументация на доказателствената обезпеченост на обвинението срещу подсъдимия, поради което отправения упрек за недоказаност на обвинителната теза е лишен от основание. Противно и на наведените жалбата възражения при внимателния прочит на мотивите към атакувания съдебен акт е видно, че контролирания съд е отговорил на наведените възражения на жалбоподателя.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на страните и взе предвид естеството на повдигнатото обвинение и събраните по делото доказателства, установи следното:

Настоящото производство е въззивно, поради което съдът дължи на първо място отговор на доводите в жалбата и тези, направени от страните в съдебното заседание; също така дължи и служебна проверка на всички аспекти на законосъобразността на първоинстанционния съдебен акт.

Относно доводите в жалбата. По своето естество тези доводи се отнасят до два аспекта - относно правилното установяване на фактическата обстановка конкретно относно това дали на 13.05.2020 г. в гр. София, ж.к. „Дружба“, пред бл. 312, около 21.40ч. подсъдимият се е закарнал на на пострадалата М. П. с израза: „Ще те хвана и ще те разчекна“, както и на същата дата и същият час казал нещо унижително за честта и достойнството ѝ в нейно присъствие, отправяйки репликите: „****!“ и „Боклуци!“, а също така и относно правната квалификация на установените факти, дали те представляват престъпление. Останалите елементи от установената от СРС фактическа обстановка не се оспорва, като обвинението счита, че деянието е престъпление.

От анализа на доказателствата по делото законосъобразно и обосновано първоинстанционният съд е стигнал до верния извод, че под.Н. В. е изпълнявал трудовите си функции по време на деянието, инкриминирано в тѣжбата на частната тѣжителка. Видно от представените доказателства по делото, след проверка на Дирекция инспекция по труда, възложена от съда, става ясно, че подсъдимия е бил на работа на дата 13.05. и по график е работил до 22.00 ч на значително отдалечено от местопроизшествието място. Обективно това изключва присъствието му на твърдяното местопрестъпление в 21.40 часа, както и

непосредствено след този час. Тъжба е конкретна по времеви параметри, а подсъдимия В. е установил "алиби" за сочения времеви отрязък. Обстоятелството, че подс. В. и съпругата му не са заявили първоначално в обясненията си пред органите на МВР /в преписката/, че е бил на работа/ независимо дали до 22.00 часа или нощна смяна,/ е логично обяснимо тъй като и двамата дават обяснения за пореден път по жалби на тъжителката, по сходни обвинения, и за приключване на случая просто са отрекли верността на твърдението като не са се задълбочили върху датата на събитието. Въззивният съд следва да отбележи, че часът на деянието е фиксиран в тъжбата, а частният тъжител е господар на поддържаното обвинение, дори часът да не е реквизит на същата. В конкретния случай тъжбата инкриминира времеви отрязък от денонощието /около 21.40/, същият час се поддържа конкретно и от св. Д.- майка на тъжителката, подсъдимият е предложил позиция, по която решаващият съд е бил длъжен да събира доказателства, в насока местонахождението му към инкриминирания период. Такива са били събрани от първата инстанция и изхождат от независим източник.

В тази връзка неоснователна се явява претенцията на повереника на частния тъжител, че подсъдимият е присъствал на визираните в тъжбата време и времеви диапазон на мястото, където се твърди да са изречени инкриминираните от него изрази по отношение на пострадалата. Това е така, тъй като след като частното обвинение инкриминира час в тъжбата и собствените му свидетели /св. Д./ фиксират такъв час в показанията си, съдът не може да игнорира този времеви диапазон, тъй като посочването му не било задължително, защото не разполага с правомощие да разшири рамките на обвинението, поставени от самия тъжител. Неговата функция е да прецени дали повдигнатото с тъжбата престъпление е извършено или не, като предостави възможност на страните да докажат това, включително и сам прояви активност за изясняване на обективната истина, както и изчерпателно е направил СРС. Противното би довело до ограничаване правото на защита на подсъдимия, тъй като би бил осъден по непредаден му с тъжбата факт-времеви диапазон, различен от посоченото в тъжбата.

С оглед изложените съображения настоящата съдебна инстанция намира, че след като събраните по делото доказателствени материали са обсъдени съгласно изискванията на чл.305, ал.3 НПК, като не е допуснато превратното им тълкуване, вътрешното убеждение на първостепенния съд по фактите е правилно формирано и не подлежи на корекция.

Въз основа на направения доказателствен анализ и установената от него фактическа обстановка, настоящата инстанция споделя и правните изводи на първоинстанционния съд, който законосъобразно е приел, че подсъдимият не е осъществил от обективна страна състава на престъплението по чл.144, ал.1 и по чл.146, ал.1 от НК, тъй като не е несъмнено доказано, че подсъдимият В. е отправил закана до тъжителката с отправянето на инкриминирания израз: „Ще те хвана и ще те разчекна“, както и да е отправил към нея репликите: „****!“ и „Боклуци!“ и тъй като бе установено, че на инкриминираните дата и час в тъжбата - 13.05.2020 г., около 21:40 ч. същият се е намирал на различно място и е изпълнявал трудовите си функции за времето от 13:00 ч. до 22:00 часа. Развитите съображения от първия съд относно приложението на материалния закон по отношение на липсата на съставомерност на деянието са правилни и изцяло се възприемат от настоящата инстанция, поради което не следва да се преповтарят.

На последно място не са основателни и възраженията, че мотивите на първата инстанция страдат от порок, доколкото не е описана субективната страна на деянието - а именно вината, вменяемостта и осъзнаването на противоправност от страна на подсъдимия. Такова описание е нужно само ако се установи, че деянието е извършено от обективна страна от страна на подсъдимото лице, какъвто процесният случай не е.

Правилно с оглед изхода на делото съдът на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, е осъдил тъжителят М. П. да заплати направените по делото разноски.

С оглед изхода на делото и релевираното искане от защитника на подсъдимия за присъждане в тежест на тъжителя направените разноски пред въззивната инстанция в размер на 1500лв. /съгласно представения договор за правна помощ/, следва същото да бъде предявено пред първоинстанционния съд за произнасяне по реда на чл. 306, ал. 1, т. 4 НПК, за да не бъде лишен тъжителят от правото на жалба и проверка на закоността на произнасянето предвид необжалваемостта на настоящото решение.

Така, при извършената на основание чл.314, ал.1 вр. чл.313 НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакувания съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличие на основания, налагащи неговата отмяна или изменение, поради което следва да бъде потвърден, а въззивната жалба да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.334, ал.1, т.6 вр. чл.338 от НПК, Софийски градски съд, НО, IX въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 12.06.2023 г., постановена по НЧХД № 15479/2020 г., по описа на СРС, НО,106-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____